

Kundaktaki Zaman

– KENAN KOÇ · 11 Ocak 2015

Vur saçlarını
Şöyle darmadağınık
Öykülere.

Çizsin sabırla sarılı fırçalar
Renkleri alıp gök kuşağından
Uzakta olsa umutlar
Yüreğine su serpsin insanın
Bakılsın gökyüzüne
Yıldızlar sanki bizimmiş gibi.

Yeleklere asılı durur umutların
Tozları yağar üzerine yıldızların
Arkın suyunu çevirmemeli
Sütü uzaklaştırmamalı
Ağzından süt çocuklarının
Razı gelinmeli kaderlere.

Kendi uykusu ,dantelleri vardır
Gerdekte ki yepyeni gecelerin.
Açmayı beklerken kapanır gönül kapısı
Kendini adarsın tutsak olursun
Bir deva kaynatırsın kendince
Ve yüzünü görürsün
Yatan vurulmuş bir adamda

Kınından çıkan hasretler
Bir çılgınlığın arkasından koşmaktadır
Ümitsizce;
Kolları bağlı hayatın
Çürüyüp gidiyor içimizdeki duygular
Kundaklanan

Zamanların beşğinde.